

Práci revizorky v dopravním podniku

Je mi jedno, jaké je cestující národnosti, jakou má barvu pleti nebo kolik mu je let. Podstatné pro mě je, zda má platnou jízdenku, říká jihlavská revizorka, jejíž jméno a podobu vzhledem k jejímu povolání neuvádíme.

■ Veronika Dawidowicz

Co obnáší práce revizorky?

Není to jen o tom, že revizor kontroluje cestující a píše pokuty. Ale také podáváme informace o tom, jak funguje jihlavská MHD nebo jaké jsou ceny jízdného. Naši práci je také prevence. To jsou stěžejní věci.

V čem spočívá zmíněná prevence?

Tak určitě už v tom, že sedím v tom voze. (smích) Je to ale také o tom, že lidi, kteří mě znají a vidí mě, tak buď nenastoupí vůbec, anebo si jdou koupit jízdenku k řidiči - to je ten lepší případ. Z toho mám radost, když to vidím. A to je právě ta prevence.

Musí mít člověk psychiku na práci revizora?

Musí být hlavně vyrovnaný a pracovat na sobě. Takový ten osobnostní rozvoj je důležitý při práci s lidmi. Přece jen jako revizorka předáváte cestujícím spoustu věcí. Já jsem si tu práci nastavila jako moje poslání a díky tomu se mi pracuje lépe.

Musíte někdy držet emoce na uzdě?

Samozřejmě. V autobuse jsem totiž nejen já, ale také cestující. Musím jednat tak, abych svým jednáním nikoho neohrozila. Nemohu tedy být konfliktní. Ten dotyčný, se kterým řeším nějakou situaci a který je třeba agresivní, by klidně mohl napadnout i lidi okolo. Navíc tam nejsem jen sama za sebe, ale i za Dopravní podnik.

Stalo se vám, že vás někdy někdo přímo fyzicky napadl?

Několikrát. Ale občas to je spíš taková klukovina. Například nedávno jsem kontrolovala jednoho studenta, který mi řekl, že mu není 15 let. Poprosila jsem ho o žákovskou knížku, na základě které děti mladší 15 let legitimujeme, a mezitím, co jsem si četla údaje, tak mi ten student na další zastávce chtěl tu žákovskou vytrhnout. Jenže jak mě nešikovně chytl, tak mi vykloubil prst. Ale to nebyla cílená agrese. Spíš taková nešťastná nehoda. Ale měsíc a půl jsem pak byla v pracovní neschopnosti.

Poznáte, když někdo jede „na černo“?

Většinou ano. (smích) Obvykle ten člověk nastoupí do vozu a začne se rozhlížet. Ale také samozřejmě vidím, že si například neoznačil jízdenku, nepřiložil jihlavskou kartu k terminálu nebo si nekoupil jízdenku u řidiče. Ti lidé se chovají prostě jinak.

Jaký je postup, když zjistíte, že někdo nemá platnou jízdenku?

Nejprve ho požádám, ať mi ukáže platnou jízdenku nebo průkazku. Pokud nemá žádný platný jízdní doklad, požádám ho o doklady nebo o zaplacení pokuty na místě.

Vystupujete s dotyčným, když jede bez jízdenky?

Ne. Není to dobré pro mou bezpečnost. Moje práce je ve voze a já nemohu vystupovat s cestujícím, protože by mě mohl napadnout. Ve voze je to pro mě bezpečnější.

Co když dotyčný jel třeba jen jednu zastávku a vy s ním nestihnete vypsát potřebný doklad?

Většinou se to snažím stihnout do té jedné zastávky. Pokud už dopisují a vím, že to je třeba na minutu, tak požádám pana řidiče, aby chvíli počkal. Je to individuální. Pokud je to maminka nebo babička s dítětem nebo někdo, kdo není z Jihlavy, tak se snažím, aby na té zastávce mohli vystoupit. Snažím se ty lidi nepřevážet zbytečně.

Je povinen s vámi cestující jet dál, například pokud opravdu nestihnete vypsát doklad?

Cestující je povinen setrvat ve voze, dokud se situace nevyřeší. Například i do příjezdu policie, pokud se nemá jak legitimovat.

Kamenictví Jaroslav Cafourek

- opravy a přebrušování pomníků na místě
- sekání a opravy nápisů
- výroba nových pomníků
- kompletní kamenické práce
- kresby do kamene

Tel. 738 888 769, 603 293 136 www.kamenictvicafourek.cz

Čerstvá práce pro tebe

Volná pracovní místa v zemědělství a potravinářství po celé ČR.

www.cerstvaprace.cz

Čerstvá republika

